

opusdei.org

Prelato žinia (2025 m. lapkričio 13 d.)

Opus Dei prelatas ragina imtis
meilės darbų, pagelbėti
skurstantiems ir kenčiantiems
visame pasaulyje savo malda,
tarnyste ir konkrečia pagalba.
Ir neužmiršti, kad meilė artimui
neatskiriama nuo meilės
Dievui.

2025-11-13

Mylimiausieji, tesaugo Jėzus mano
dukteris ir sūnus!

Kasdien iš viso pasaulio mus pasiekia žinios apie daugybės žmonių kančias, kurios kyla dėl karų ir neteisybių, skurdo ir stokos pažeiktose vietovėse. Siūlau dar kartą apmąstyti šv. Chosemarijos žodžius: „Žmogus ar visuomenė, nereaguojanti į kančias ir neteisybes, visai nesistengianti jų sumažinti, tebėra labai toli nuo Kristaus Širdies meilės. Visi krikščionys, pripažįstantys nuomonių įvairovę, yra visiškai laisvi įvairiais protingais būdais ieškoti sprendimų ir juos rasti, bet pirmiausia jie turi trokšti tarnauti žmonijai. Kitaip jų krikščioniškumas netaps Jėzaus Žodžiu ir Gyvenimu; tai būtų veidmainystė Dievo ir žmogaus atžvilgiu arba dar daugiau – tiesiog apgavystė“ (*Kristus eina pro šalį*, 167).

Pasaulio problemų akivaizdoje normalu jausti bejėgiškumą. Tačiau, kiekviena žinia, net jei atrodo labai

tolima, turi mus paveikti, kadangi su Kristumi ir per Kristų jaučiame, kad visa žemė yra mūsų paveldas (plg. Ps 2,8). Tikėjimas tvirtai liudija, kad labai daug galime pagelbėti savo malda, kuri kerta bet kurią sieną. Galbūt fiziškai nepasiekiamo kenčiančių žmonių, bet kiekvienas, būdamas savo vietoje, galime padaryti daugiau nei įsivaizduojame.

Pasaulyje daug materialinio stygiaus, bet dar sunkiau pakeliama dvasinė stoka: vienatvė, nesupratimas, tikro švelnumo išraiškų trūkumas, kuriuos patiria tiek daug žmonių. Štai kaip tai aiškina popiežius Leonas XIV: „Yra daugybė skurdo formų. Viena iš jų materialinių dalykų stygius pragyvenimui; kita – socialinė atskirtis, apribotos galimybės išreikšti savo orumą bei gebėjimus. Taip pat yra moralinis bei dvasinis skurdas, kultūrinis skurdas, kurį sąlygoja visuomenės trapumas ar asmeninis silpnumas; taip pat

skurdas tų, kurie neturi teisių, vietos ar laisvės“ (*Dilexi te*, 9).

Nepamirškime ir mūsų Tėvo žodžių, parašytų mums prieš daugelį metų: „Mūsų misija – kad pasaulyje būtų vis mažiau nežinojimo ir mažiau vargo, todėl visur stengiamės padėti kaip įmanydami“ (*15 laiškas*, 193). Dėkojame Dievui, kad daugybė žmonių (taip pat – daugelis iš *Opus Dei*) plėtoja socialines ir ugdymo iniciatyvas visame pasaulyje. Savaime suprantama, kad ir kiekvienas iš mūsų, pagal savo galimybes, prisidedame prie šio kilnaus tikslo malda, su tarnystės dvasia atliekamu darbu, materialine pagalba.

Šis nusiteikimas nelikti abejingiems kitų žmonių reikmėms kyla iš pačios krikščioniško gyvenimo esmės – meilės, meilės žmonėms, kuri neatsiejama nuo meilės Dievui. Šv. Augustinas rašo: „Pagalvok, kad tu,

dar neregentis Dievo, būsi to vertas
mylėdamas artimą. Juk mylėdamas
artimą, tu skaistini savo žvilgsnį, kad
tavo akys galėtų žvelgti į
Dievą“ (*Traktatas apie Jono
Evangeliją*, 17, 7–9). O mums gerai
žinoma, kad artimas – tai kiekvienas
žmogus.

Su visa meile jus laimina

jūsų Tėvas

Roma, 2025 m. lapkričio 13 d.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/prelato-zinia-2025-11-13/](https://opusdei.org/lt-lt/article/prelato-zinia-2025-11-13/)
(2026-04-04)